

לְעֵילָא ואז עולים אלו השרפים וכותבים זכותם למעלה, בְּגִין דְּאֵלִין אֶקְרוּן
 חֲבֵרִים לְגַבְיֵיהוּ לפי שאלו השרפים נקראים חברים אליהם. הֲוֵא הוּא
 דְּכַתִּיב, וזה מש"כ (שיר השירים ח) חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ
 הַשְּׁמַעֲנִי.

אשריהם אותם הצדיקים היודעים לסדר תפילתם כראוי

זְכָאִין אֵינוֹן צְדִיקָיָא, דִּידְעֵי לְסִדְרָא צְלוֹתְהוֹן בְּדָקָא
 יָאוֹת, אשריהם אותם הצדיקים היודעים לסדר תפילתם כראוי בְּגִין
 דְּכִד הָאֵי צְלוֹתָא שָׂרָא לְאַסְתִּלְקָא, לפי שכאשר התפילה
 מתחילה לעלות למעלה אֵלִין סְלִקִין בְּהָאֵי צְלוֹתָא אותם מלאכים
 הנקראים חברים עולים יחד עם אותה התפילה, וְעָאֵלִין בְּכָל אֵינוֹן רְקִיעִין,
 וּבְכָל אֵינוֹן הַיְכָלִין וּנְכַנְסִים עם התפילה בכל אותם הרקיעים ובכל אותם
 ההיכלות שהתפילה צריכה לעבור דרכם, עַד תִּרְעָא דְפִתְחָא עֲלָאָה עַד
 שְׁמַגִיעִים לשער הפתח העליון הוא הפתח של ההיכל הרביעי, וְעָאֵלֵת הָהִיא
 צְלוֹתָא קָמִי מַלְכָא, לְאַתְעֵפְרָא ומשם עולה התפילה מעלה מעלה עד
 שְׁמַגִיעָה לפני המלך ב"ה להיות עטרה לראשו. כְּמָה דְאַתְמַר כֵּן שֶׁכֵּן נֹאמֵר
 בַּמְקוֹם אַחֵר.

התפילה צריכים להוציא אותה מתוך מחשבה וברצון וחשק הלב ובעריכת שפתים וע"י תפילה שלימה כזו מתקדש שמו של הקב"ה

תָּא תָּוִי, בֵּא וְרֵאָה כָּל אֵינּוֹן דְּמִצְלָאן צְלוֹתֵין כל אותם שמתפללים

התפילות קריאת שמע וברכותיה ותפילת העמידה, וּמִקְדָּשֵׁי לְמַרְיָהוֹן

בְּרַעוּתָא שְׁלִים ובקדושה שבחזרת העמידה מקדישים להקב"ה בחשק וברצון

ובלב שלם ולא בעצלות, **הָאֵי צְלוֹתָא בְּעֵיָא לְאַפְקָא לָהּ מִגּוֹ**

מַחֲשָׁבָה זאת התפילה צריכים להוציא אותה מתוך מחשבה דהיינו בכוונה,

וּבְרַעוּתָא וברצון וחשק הלב ולא בעצלות **דְּמִלּוּלָא** ובעריכת שפתים כדיבור

ברור ובהוצאת התיבות מפיו בשלימות **וְרוּחָא** וכן להוציא הדבור מפנימיות הלב,

וּכְדִין אֲתִקְדָּשׁ שְׁמִיָּה דְקָדְשָׁא בְּרִידָּה הוּא וע"י תפילה שלימה כזו

מתקדש שמו של הקב"ה [ע]. **וְכֹד מְטָאָת לְגַבֵּי אֱלִין חֲבָרִים** וכאשר

באה תפילה זו אצל אותם השרפים הנקראים חברים, **כְּלָהוּ נְטִילֵי לְהָהִיא**

צְלוֹתָא כולם לוקחים את אותה התפילה, **וְאִזְלִין בְּהֲדָה עַד הַיְכָלָא**

רְבִיעָאָה בְּהָהוּא פְתָחָא והולכים עימה עד ההיכל הרביעי ומכניסים אותה

באותו הפתח. **וְאֱלִין מְשַׁבְּחִין בְּהָהוּא וּמְנָא דְמִצְלָאן צְלוֹתֵין**

אור הרשב"י

"בא אתה וכל ביתך אל התיבה" כלומר בכל תיבה ותיבה להכניס את הרמ"ח אברים ושם"ה גידים. וכל ביתך פ"י כל גופך. ועי"ז מצרה יהפך לצהר – לאור גדול, ויוצאים מן הצרות ע"י כח התפילה כנודע.

[ע] פ"י הבעש"ט על הפסוק צוהר תעשה לתיבה. כי הכוונה לתיבות שמוציא האדם מפיו בתפילה, שהעדיק עושה מכל אחת "צהר" – אור גדול שאפשר להסתכל בו מסוף העולם ועד סופו. וככל אשר יתן האדם נפשו בתפילה, כך תאיר לו המילה כמ"ש

ואלו המלאכים משבחים להקב"ה באותו הזמן שעם ישראל מתפללים התפילות,
וּמְקַדְּשֵׁי בְּהוֹא זְמַנָּא וגם מקדישים הקדושה יחד באותו הזמן, **אֵלֵינוּ**
אֵינּוּן דִּי מְמַנּוּן בִּימְמָא בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, לְמַהוּי עִמְהוּן
חֲבֵרִים אלו הם המלאכים הממונים להיות ביום יחד עם ישראל לשבח איתם ולהיות
 להם חברים. (ס"א ולא בליליא פאינון) **וּבְלִילֵיָא, בְּאֵינוּן אַחֲרָנוּן,**
דְּאִמְרֵי שִׁירְתָּא בְּלִילֵיָא ואינם משבחים בלילה כאותם המלאכים הממונים
 לומר שירה עם ישראל בלילה.

הנהגה בעוה"ז בלי ברכה נקרא גוזל אביו ואמו קוב"ה וכנסת ישראל
וְתָא תְּוֵי פְתִיב ובא וראה מה כתוב בענין התפילה, (משלי כח) **גּוֹזֵל אָבִיו**
וְאִמּוֹ וְאֹמֵר אֵין פִּשַׁע חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית.
וְהָא אוֹקְמוּהּ וכבר פירשוה בגמרא שמדובר על מי שנהנה מהעוה"ז בלי ברכה
 שגוזל מאביו ואימו הם קוב"ה וכנסת ישראל (ברכות לה:), **בְּנִין דְּמִנַּע בְּרַכָּאן**
דְּקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ אָבִיו לפי שמונע הברכות של הקב"ה שהוא
 אביו. **כְּמַה דְּכֶתִיב,** כמו שכתוב (דברים לב) **שָׂאֵל אָבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ.**
וְכֶתִיב (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ. וְאוֹקְמוּהּ ופירשו בגמרא ש'אביך' הוא
 הקב"ה כמו שנאמר "הלא הוא אביך קניך".

מי שנהנה מהעולם הזה בלא ברכה חבר הוא לס"מ הנקרא איש משחית

ולכן **חֵבֶר הוּא לְאִישׁ מְשַׁחֵית, ומבאר מאן איש משחית** מי

הוא איש משחית. **דָּא אִיהוּ הֵהוּא אִישׁ, דְּפָגִים לְסִיְהָרָא** זהו

הס"מ שפגם את הירח, כי על ידי שמקטרג על עם ישראל גורם להשפיע דין במלכות הנקראת ירח ומחשיך את אורה. **וְאֶקְרִי (משלי טז) אִישׁ תְּהַפּוּכוֹת** ישלח

מדון ונגן מפריד אלוף", הוא הס"מ שמשלח דינים למעלה ומפריד בין תפארת למלכות.

(תהלים קמ) **אִישׁ לְשׁוֹן** המלשין ומקטרג על ישראל. (בראשית כה) **אִישׁ יוֹדֵעַ**

צֵיד לצוד את האדם בפתויו **אִישׁ שָׁדָה**. שמקומו הוא בשדה במקום הקלף ולא

בישוב **וְהָאִי אִיהוּ אִישׁ מְשַׁחֵית** והוא האיש משחית, **דְּהָאִי אִיהוּ**

מִנֵּעַ בְּרִכָּאן מֵעֲלָמָא כיון שהוא מחטיא את האדם ואח"כ עולה ומקטרג עליו

ומונע הברכות מהעולם. **אוּף הַכִּי, מאן דְּמִנֵּעַ בְּרִכָּאן מֵעֲלָמָא,**

ומשום כך גם מי שנהנה מהעולם הזה בלא ברכה ומונע הברכות מהעולם **חֵבֶר הוּא**

לְהָאִי אִישׁ מְשַׁחֵית בְּדִקְאֻמָּרן חבר הוא לס"מ הנקרא איש משחית.

צריך האדם להתפלל לקב"ה ולהתפלל תפילתו כראוי כדי שיתברך שמו הקדוש

וְדָא הוּא רְזָא וזהו גם סוד התפילה, **בְּגִין דְּאֶצְטְרִיךְ לִיָּה לְבַר**

נָשׁ לְבְרָכָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלְעֲלָאָה צְלוֹתָא

בְּדִקְא יָאוּת לפי שצריך האדם להתפלל לקב"ה ולהתפלל תפילתו כראוי. **בְּגִין**

דִּיתְבְּרִיךְ שְׁמִיָּה קְדִישָׁא כדי שיתברך שמו הקדוש והיינו על ידי שיזדווגו

תפארת ומלכות ויהיה השם שלם, **וְיִתְחַבֵּר בְּאֵלֵין חֵבְרִין קְדִישִׁין,**

הלימוד היומי